

جزر و مدنیاست و اقتصاد

در امپراطوری صفویه

-۹-

ارزش پول برای اینکه به میزان ارزش پول دربرابر کالای عمومی آن روزگار واقع شویم بد نیست بیک آمار از شاردن توجه نمائیم، این معاملات درقهوه خانه بین راه صورت گرفته و طبعاً بهای اجنباس کمی بیش از حد معمول و متعارف باید حساب شده باشد. او گوید:

در سال ۱۶۶۹ م. (۱۰۸۰ ه.) برای نوکران من در مهمنان خانه یک لیور (نیم کیلو) جو را به یک دینار و نیم، نان چهار دینار، گوشتن گوسفند خوب یک شاهی، جوجه دوشاهی و ۶ دینار مکیان درشت را ۴ شاهی حساب کردند.^۱

حدود سال ۱۰۲۸ (دوران شاه عباس اول) هشت هزار خروار غله در سیستان به هزار تومان خریداری شده است.^۲ قبل از شاه طهماسب د شخصی از ولایت اصفهان چند خروار اجنباس از برنج و گندم به قصبه نظر آورده به تسعیر معمول آن زمان برنج یک من به وزن تبریز به ۸۰ دینار تبریزی، و گندم یک من به وزن مذکور به ۴۰ دینار میفرخت و خلائق به رغبت خاطر میخریدند.^۳ شاه اسماعیل دوم «به اراده خود، گندم یک من به ۲۰ دینار و برنج به ۴۰ دینار مقرر کرد»^۴

البته قیمتها در دوران های مختلف نوسان داشته، چنانکه حوالی ۱۰۱۴ ملک شاه حسین سیستانی گوید «دو هزار خروار غله به قیمت خروار ۵۰۰ دینار از وکلای گنجعلی خان که حاکم یک سال قبل ازین واقعه بود خریداری نمود، آن غله بعد از سه ماه خرواری سه هزار دینار شد»^۵ و چندی قبل از حکومت شاه عباس «تسعیر یک خروار غله در قهستان به سه که آنچه به یک تومان رسیده بود، و یک خروار سیستان دو خروار قهستان است»^۶ و در قحطی هرات اوایل دوره صفوی «اگر نادرآ خرواری گندم از ولایتی به هرات آوردندی، اغنية به شش هزار دینار تبریزی میخریدند»^۷.

از کارهای مهم و غالب شاه عباس این بود که «دستور داد زر نقد از منع صدور ارز ایران بیرون نرود، و بجای زیارت حج، به زیارت قبور ائمه (ع) و سایر مقابر بروند، و هر کس آرزوی کعبه داشت می باشد مبلغی خطیر به پادشاه پیشکش کند»^۸. با این مرابت، شاه عباس از جهت تحکیم بهای ارز و حفظ آن بزرگترین قدم را

۱ - سفرنامه شاردن ج ۴ ص ۴۰ - احیاء الملوك ص ۴۴۱.

۳ - نقاوه الانوار نسخه خطی تصحیح آقای اشراقی . ۴ - احیاء الملوك ص ۴۹۰.

۵ - ایناً ص ۲۲۷ . ۶ - حبیب السیر ج ۴ ص ۵۵۲ . ۷ - منظنم ناصری

برداشته است ، قدیمی که جز در دوره رضا شاه پهلوی ، هیچ دوره ای از دوره های تاریخی ایران هرگز به صورتی جدی برداشته نشده بود .

شاردن گوید ، بیشتر در آمد زرگرباشی ، مالیات طلا و نقره ای است که از کشور خارج می کنند و او متصدی این مالیات است که ۵ درصد از قیمت زر و سیم گرفته می شود ^۱ .

دستور شاه عباس در مورد منع خروج طلا از کشور ، کم و بیش تا پایان دوره صفوی مورد اجرا قرار می گرفته است ، لطفعلی خان اعتماد الدوله شاه سلطان حسین در محکمه خود وقتی می خواهد از فساد اوضاع شکوه کند ، این مطلب را چنین به زبان می آورد :

« دشمنان من که بیش از من دخل داشته مداخل خود را ذخیره نکرده و در داخله مملکت نگاه نداشتند ، با آنکه به دستور العمل شاه عباس بزرگ یک دینار زر مسکوک نباشد دارای خارج رود ، هر سال چند قطار شتر زر و سیم به اسم نذورات به مکه و مدینه میرود » ^۲ .

* * *

گمان بنده اینست که با مقدماتی که گفته شد ، کیفیت رشد و شکفتگی اقتصادی ایران در دوران صفوی بیان گردید و در واقع تا اینجا هر چه صحبت بود از دوران طلائی و عصر زرین صفوی بود از طرف کسی که نه اهل زد و سیم است و نه مرد اقتصاد ، آن هم در حضور مردم اصفهان که کیمیا گران روز گارند .

بنده ، امشب ، در ساحل زرینه رود ^۳ صحبت از اقتصاد و ثروت و پول و زر و سیم کردم ، و حال آنکه می دام اطلاعات خود مردم اصفهان درخصوص دوران صفوی بسیار بیش ازمن و گرانبهاتر از ذر کانی است و هدیه من به پیشگاه وارثان ثروت و ذوق و هنر صفویه ، در حکم زیره به کرمان آوردن است وزر به کان بردن :

<p>هدهیه بلقیس جل استر بدست چون به صحرای سلیمانی رسید فرش آن را جمله زر پخته دید بر سر زر تا چهل منزل برآند عرصه ای کش خاک زر دهدیه است اکنون بی مفاسیت نیست ، کم و بیش تأثیر عامل اقتصادی را در شؤون اجتماعی و سیاسی امپراتوری نیز بیان کنیم .</p>	<p>بار آنها جمله خشت زر بدست فرش آن را جمله زر پخته دید بر سر زر تا چهل منزل برآند زر بهدهیه بردن آنها ابلهی است اکنون بی مفاسیت نیست ، کم و بیش تأثیر عامل اقتصادی را در شؤون اجتماعی و سیاسی امپراتوری نیز بیان کنیم .</p>
---	--

خرانه پادشاهان صفوی ، کم کم مملو از ذخایر مالیاتی اکناف مملکتی شد که از رود جیحون تا قندهار و از بصره تا گرجستان چهارضلع آن امتداد داشت و آرامش نسبی سرحدات و عدم احتیاج به استفاده از قوای انتظامی ، روز بروز میزان ذخیره خزانه را بالا برد و مصرف این درآمدها به صورتهای غیرعادی که نتیجه ای جز تورم اقتصادی نداشت صورت گرفت .

شاردن گوید : خزانه شاه یک گودال بی انتهای واقعی است زیرا همه چیز در آن ناپدید می شود و مقدار آن کی از آن خارج می شود ، مگر در مورد هدایایی که شاه فی مجلس می بخشد ، اما بسیار نادرست که برای امر دیگری چیزی از خزانه خارج شود ^۴ .

۱ - شاردن ج ۸ ص ۲۴۹ . ۲ - مرآت البلدان ۲ ص ۵۱۷ .

۳ - زاینده رود را در کتابهای قدیم زرینه رود نوشته اند . رجوع شود به ترجمة صورة الأرض ص ۱۰۷ و جهان نامه ص ۵۲ و سرزمین های خلافت شرقی ترجمة عرفان ص ۲۲۳ .

۴ - شاردن ج ۸ ص ۳۰۷ .

عدم تعادل در آمدها و تقسیم نامناسب ثروت و اندوخته شدن اموال و املاک بیشمار در نزد رجال و روحانیان و شکریان، شکافی عمیق در بین طبقات مختلف مملکت پیش آورد. پول و ثروتی که در اوایل دوران صفویه تا کمی بعد از شاه عباس، سرف جنگهای خارجی و یا ایجاد سدها و پل‌ها و انجام کارهای عمرانی می‌شد، کم کم متعلق به خانواده‌های معبدودی گشت یا صرف خرید جواهرات و اشیاء گرانها شد و تجمل و شکوه جای شدت و خشونت را گرفت، چنانکه شاردن گوید: در دوره شاه عباس کبیر سربازان حواله‌های بهتری داشتند، ولی اینک سال‌هاست که دولت به آنان نیازی ندارد که حقوق خوب به آنان داده شود ... من بسیاری از درجه داران و کارکنان شاه را دیده‌ام که دو سال حقوق طلب داشتند.^۱

دربرابر این اوضاع، تجملات و تعینات، بیش از حد ثروت و اقتصاد را به خود اختصاص داده بود، چنانکه شاردن که خود یک دلال جواهرات و تاجر بوده است درمورد یک معامله خود با دربار گوید: در ۱۰۷۷، شاه عباس (ثانی) دستورداد ۵ هزار اکو بهای جواهراتی که به او فروخته بودم به من نقد پیرزاداند. هر کس وجهی از خزانه دریافت میداشت قاعدتاً می‌باشد ده درصد آنرا به عنوان مالیات پیرزاد مگر اینکه شاه اورا بیخشد.... در خزانه شاه یاقوتی به اندازه نصف تخم مرغ بود که زیباترین و خوش‌نگین‌ترین گوهری بود که من دیده بودم. در بالای آن نام شیخ صفتی را حک کرد بودند. بعضی مواردیها ده دوازده قیراط وزن داشت، الماس‌های ۵۰ تا صد قیراطی فراوان بود، اما مقدار طلا و نقره را صولاً نمی‌توان تعیین کرد.^۲

تحمل و تعین
میکردید و هزینه کارگاهها و تالارهای هنری به چهار میلیون، هزینه منزل و خانه‌ها ۱۰ میلیون، هزینه افراد قشون ۱۳ میلیون، حرمسرا ای شاهی ۴ میلیون، و این مثل را ایرانیان میگویند که شاه روزی هزار تومان خرج میکند و روزی هزار و دویست تومان درآمد دارد.^۳ شاردن پس از بازدید از یک خزانه گوید: تنها در یک اطاق که پرده کنار رفت، در کنار دیوار تا سقف پراز کیسه‌های پول بود، و من با محاسبه احتمالی حجم آن‌ها حدس زدم که جمماً سه‌هزار کیسه میشود و هر کدام محتوی ۵۰ تومان، و بنن گفتند که همه‌جا دیوارها به همین نحو مستور است، و سمعت خزانه چهل گام مربع است و آفکافور خزانه‌دار آن است. چندین خزانه و صندوق هم هست که کلیدش بدست آفکافور نیست ولاک و مهر شده و کلید آن بگردن خود شاه آویخته است.^۴ و باز در جای دیگر گوید: شاه به تهائی بماندازه تمام افراد کشور خود را درآمد از طریق مصادره روزبروز افزایش می‌باید.^۵ شاهان و شاهزادگان صفوی که ناشان را برپشت اسب می‌خوردند و در بیابانهای بی‌آب و علف در تعقیب از بکان و ترکان می‌دویند کم کم تبدیل به پادشاهانی شدند که در حضور آنان نوعی چینی سبز وجود داشت که هر قطعه آن پانصد اکومی ارزید و در روایات بود که این بشقاب چینی - با تغیر رنگ - سر را نمایان می‌سازد، قیمت ظروف طلای غذاخوری شاه را در حوالی ۱۰۷۷ به ۵۰ تا ۳۲۰ میلیون بالغ می‌دانستند و

۱ - شاردن ج ۸ ص ۳۰۵ . ۲ - شاردن ج ۸ ص ۳۰۷ و ۳۰۹ .

۳ - شاردن ج ۸ ص ۳۶۳ ۴ - ایضاً ج ۸ ص ۳۱۰ ۵ - ایضاً ج ۸ ص ۲۹۴

شاردن خود گوید من یک تکه بشقاب را با پرداخت ۱۲ هزار فرانک از خواهر شاه فقید (عمة شاه سلیمان) بدست آوردم . ۱ در جای دیگر توضیح میدهد که ظروف آبدارخانه همه زرین و جواهر نشان بود .. آبدارباشی اظهار امی داشت که چهارهزار قطعه ظروف و آلات خوان زرین جواهر نشان وجود دارد . ۲ و قیمت آنها را بیش از یک میلیون می نویسد . ۳ جواهرات خواهر شاه عباس ثانی (عمه شاه سلیمان که همسر مجتبه‌اعظم بود) چهل هزار تومان آن روز قیمت داشته و این زن تنها یک سینی طلا با شاردن معامله کرده که شصده اونس وزن داشته است . ۴

در زمان شاه عباس دوم کسانی بودند که سالیانه بیست و پنج تا سی هزار لیور عایدی سالیانه داشتند . ۵ میرزارضی کورد که از بستگان شاه بود، مشغولیت خود را به جمع آوری کلکسیون ساعت اختصاصی داده بود ، او در سال بیش از ۵۰ هزار اکو درآمد داشت، کاخ مخصوص او دارای سقف‌های خاتم کاری بود که در آن عاج و جوبهای سخت خوشبوی و گرانبهای بکار رفته و باشیم و مرمر سفید بهم آمیخته بود . ۶ نحوه تقسیم ثروت و درآمد عمومی بر مبنای اساسی نبوده است و با موقعیت‌های استثنایی که برای اشخاص فراهم می‌آمده ثروتمند شدن یا گذاشتن ناگهانی امری اجتناب ناپذیری بوده است . شاردن گوید در اصفهان چادر دوری را دیدم که روزانه هر چادری را به دو پول اجاره می‌داد و کم کم بیش از هزار هزار (یک میلیون) سود بدست آوردو هم اوست که حمام چادر دوز را ساخته است . ۷

جشن عروسی پسر بزرگ خوانسار شاه سلیمان با دختر دیوان ییکی ۱۴ روززاده پیدا کرده و چهارصد هزار لیره خرج برداشته بوده است . ۸

تحت شاه یک پارچه مکلل بود ، جواهرات تن شاه به چند میلیون مبرسید ، کلاه امراء و بزرگان آراسته به جقه و پر کلنگ و مکلل به جواهرات بود که برخی از آنها دو سهمیلیون فرانک ارزش داشت . ۹

آفتابه لگن شاه سلیمان از طلای یک پارچه مینا کاری بود و صراحی شراب او از طلای مینا کاری و مرصع ، اولی البته با قدحی که شاه اسماعیل اول از آن شراب خورد بسیار تفاوت داشت . ۱۱

تنهای در سال ۱۶۶۶ م (۱۰۷۷ ق) برای صرف میخانه شاه فقط پنجاه هزار من کهنه انگور شراب انداختند ، یک من کهنه معادل است با ۹ لیور و شانزده اونس وزن فرانسه . ۱۲

۱ - شاردن ج ۸ ص ۱۶۶۶ - ۲ - ایضاً ج ۳ ص ۲۹۰ ۳ - ایضاً ج ۳ ص ۱۹۸ ۴ - ایضاً ج ۳ ص ۲۹۱ ۵ - شاردن ج ۸ ص ۴۱۸ ۶ - ایضاً ج ۸ ص ۲۱ تا ۲۴ ۷ - ایضاً ج ۸ ص ۳۵ ۸ - شاردن ج ۳ ص ۱۹۸ ۹ - ایضاً ج ۸ ص ۳۴۱ ۱۰ - شاردن ج ۸ ص ۳۴۴ ۱۱ - شاه اسماعیل اول پس از سلط بر شیخ خان از بکفرمان داد استخوان کله‌اش را در طلا گرفته و از آن قدحی ساختند و در آن به شرابخواری پرداخت، یکی از شاعران درین باره گفت :

کاسه سرش قدح از گردش دوران مرا

دارد این چرخ خراب آبادس گردان مرا

(زندگانی شاه عباس اول ج ۱ ص ۱۵۸)

مقایسه حکام و امرای زمان شاه عباس اول (که بعضی مثل الشوردیخان و پسرش و گنجعلی خان و پسرش حدود سی سال دریک محل حکومت داشتند) با زمان شاه عباس دوم که پی در پی به تعویض آنها می پرداخت، عدم ثبات اوضاع و فساد و رشوه خواری را تسجیل می کند، خلع علیقلیخان سپهسالار و حبس اودرالموت و خلع پسر برادر او بیحن خان از تبریز و برادرش عیسی سردار خراسان و میرابدار السلطنه اصفهان و توقيف او در قلمه کلات^۱، تبعید محمد بیک اعتمادالدوله شاه عباس ثانی به قم بشرط اینکه نه سربراشد و نه حمام برود و نه با کسی معاشرت نماید^۲، معزول شدن قورخمس خان بیکلر بیگی مرود و محمد علی بیک جبهدار باشی^۳، تغییر داروغه اصفهان و کور کردن اغورلو بیک دیوان بیگی^۴ معزول شدن حیدر بیک ایشک آقا سی، قتل میرفتح، قتل میرزا تقی اعتمادالدوله و جانی خان، طغیان علیقلی خان، تغییر گنجعلی خان حاکم ارومی، تغییر میرقاسم بیک داروغه اصفهان، عزل محمدقلی خان بیکلر بیگی ایروان، عزل میرزا هادی وزیر فارس، تغییر سیاحانقلی خان سردار خراسان، تغییر شاهوردی سلطان حاکم دورق، حبس نظر علی خان حاکم اردبیل و سختگیریهای دیگر، هیچگدام نتیجه مطلوب را حاصل نکرد، زیرا وضع چنان بود که شاه عباس دوم به تحمل و تعیین علاوه داشت و طبعاً امراء و فرماندهان نیز به مصدقان الناس علی دین ملوکهم، هر گز دست از رفتار خود بر نداشتند. شاه عباس دوم مردی شکار دوست و عشرت طلب بود، چنانکه در یک شکار جرگه او «مقرر شد که عمال مازن دن و گیلانات و هزار جریب و استراپاد هر یک چند درع از رسیمان کنیب که رسد به هر یک رسیده بود در موعدی معین به اتمام رسانیده نقل میان کاله نمایند و... ستون که طول آن چهار درع بوده باشد قطع کرده آماده سازند.. دامها بر سر پا و جمعیت اهل حرگ مهیا شد، اهل جرگه دایره ای که قطر آن چهار پنج فرسخ تواند بود بسته، صدای کوس و نفیر و افغان به اوچ آسمان رسانیدند.^۵ و این کارها در همان روز گارانی صورت میگرفت که فندهار به کام هندوستان فر و میرفت.

این شکارها اغلب با حضور «مخدرات سراپرده عصمت» صورت میگرفت.^۶ و تنها در یک جلسه شکار ۱۴ هزار حیوان صید شده بوده است.^۷ با غ طاؤس شاه در کنار زاینده رود از باغهای پر خرج بود و کار به جائی رسیده که «قلاده مرصع و زنجیر طلاجهت شیران ازدها کردار» تهیه کردند و «پیکر ایشان را به جهت امتیاز به جلهای زربفت آرایش دادند،^۸ اثاث البیت با غ هشت بهشت بسیار با شکوه بود و شاردن اطااقی درین با غ دیده است که تنها حاف آن دو هزار اکو ارزش داشت و از پوست سمور تهیه شده بود، تشك هایی نیز از پوست سمور داشته است.^۹ شاه سلیمان طالار هشت بهشت را به ۵۰ هزار اکو تمام کرده بود و این غیراز اثاث البیت آنست.^{۱۰}

تفاوت دو تاجگذاری در جشن تاجگذاری شاه سلیمان، شاردن، بهای تاج و شمشیر و خنجر مرصع را بیش از صدهزار تومان (۵ میلیون لیور) تقویم کرده است. دریکی از جقههای شاه، فقط الماس آن را ۲۰۰ الی ۳۰۰ هزار لیور قیمت کرده‌اند.^{۱۱}

-
۱ - عبانامه ص ۱۷۵	۲ - سفر نامه تاورنیه	۳ - عبانامه ص ۲۲۹
۴ - عبانامه ص ۲۲۱	۵ - عبانامه ص ۲۷۸	۶ - اینجا من ۲۶۸
۷ - شاردن ج ۴ ص ۱۳۷	۸ - عبانامه ص ۲۵۰	۹ - عبانامه ص ۱۵۶
۱۰ - شاردن ج ۷ ص ۳۲۸	۱۱ - اینجا من ۳۳۰	۱۲ - شاردن ج ۹ ص ۱۰۲

تشکیجه های کاخ همه زد بفت ، چرا غادانها همه از طلا و هر کدام معادل ۴/۵ من ، شمعدانها بلندتر و سنگین تر از چرا غادانها ، تخت که تماماً از طلا و آراسته به یاقوت و زمرد بود ، دو تن به سختی می توانستند آنرا حمل کنند .

تفاوتوی که در تاجگذاری شاه سلیمان با شاه اسماعیل اول با چشم عبرت می توان دید اینست که شاه اسماعیل پس از فتح هرات « در صبح نوروز سلطانی » آن شهر سپهر کشورستانی بر باره اقبال و کامرانی برآمده ، از باغ جهان آرا به طوی خانه تشریف برد و بر تختی که در منزل مذکور — به اشارت همایون — ساخته شده بود نشسته ، و کلاء عنبه علیه و حکام ولایات و ممالک محروسه و امراء و نویان و خواص و مقربان و وزراء و صدور و جمهور بزرگان از دیگر دوره ریک در مقام خویش ایستادند .^۱

اما وقتی صفوی میرزا (شاه سلیمان دوم) را برای نشاندن بر تخت سلطنت می بردند ، مادرش فریاد میزد : آه فرزندم می خواهند ترا بکشنند ، زنها به یوجه چسبیده از حرکت او جلو گیری میکردند . شاهزاده می لرزید ، و مادر از وحشت به زنها تکیه داده بود و تادم در پسر را همراهی کرد .^۲

مطمئناً تختی که شاه اسماعیل در هرات بدان تکیه زد ، از طلا نبود ، زیرا فرصت و بودجه ساختن چنین تختی در آن چند روز که از جنگ از بکها بازمی گشتند نبود ، اما مسلم است که پایه های تخت طلائی شاه سلیمان از پایه های تخت عادی شاه اسماعیل لزان تر بوده است . در خزانه شاه (در طبریک) فیروزه را به شکل خرمن روی هم می ایناشتند ، کیسه های چرمی زد هر یک ۴۵ تا ۵۰ لیور (هر لیور حدود نیم کیلو) وزن داشت . بیشتر ظروف حتی سلطلهای و دیگهای زدین بود ، ظرفی که یک نفر به زحمت می توانست آنرا بلند کند . تفنگ شاه جواهر نشان و کمان و تیر های او بادو تر کش غرق جواهر بود . در مهمانی های شاه ، زیر درختان باغ ، همیشه ۱۲ اسب شکل برای تجمل بسته بود ، افسار این اسبها ابریشمی بود ، کلیه میراق آن طلائی و حتی آخر آن از طلای ناب بود . سطل و چکش و میخ طویله و قشو و زره اسب نیز طلائی و طلا نشان بود .^۳

رقابت امراء و صدور به جای اینکه در پیش برد مقاصد ملی و بهبود وضع اجتماعی خلق بوده باشد ، تبدیل به همچشمی در ایجاد کاخها و باغهای بزرگ و اندوختن ثروت از راههای غیر مشروع شد و کم کم کاخهایی مثل سعادت آباد ساخته شد که بیش از یک فرسنگ محيط آن بود ، و تنها حوض آب آن یک چهارم فرسنگ طول داشت و لبه هایش از مرمر و یشم بود .^۴ این آبادی قبل از متعلق به زردشتیان بود ، در ۱۰۷۰ د گبران اصفهان را از گبر آباد بیرون کرددند و آنجا را به نام سعادت آباد کرد (به زردشتیان) (زمینی در جنب جولادادند)^۵

به قول شارد़ن، زین ویراق اسبان اشخاص ممکن جواهر نشان و زدین موسیمین بود . در حرم عطربیات سیل وار به مصرف می رسید ، بانوان چون در دریای ناز و نعمت و تجمل و تفتن بی حد و حساب پروردش یافته بودند ، سراپایی وجودشان وقف اخوار تصنیع و فتویی میشد که مقدمات لذت و شهوت را فراهم آورند ، بدون اینکه به مخارج این وسائل وقیع نهند .^۶

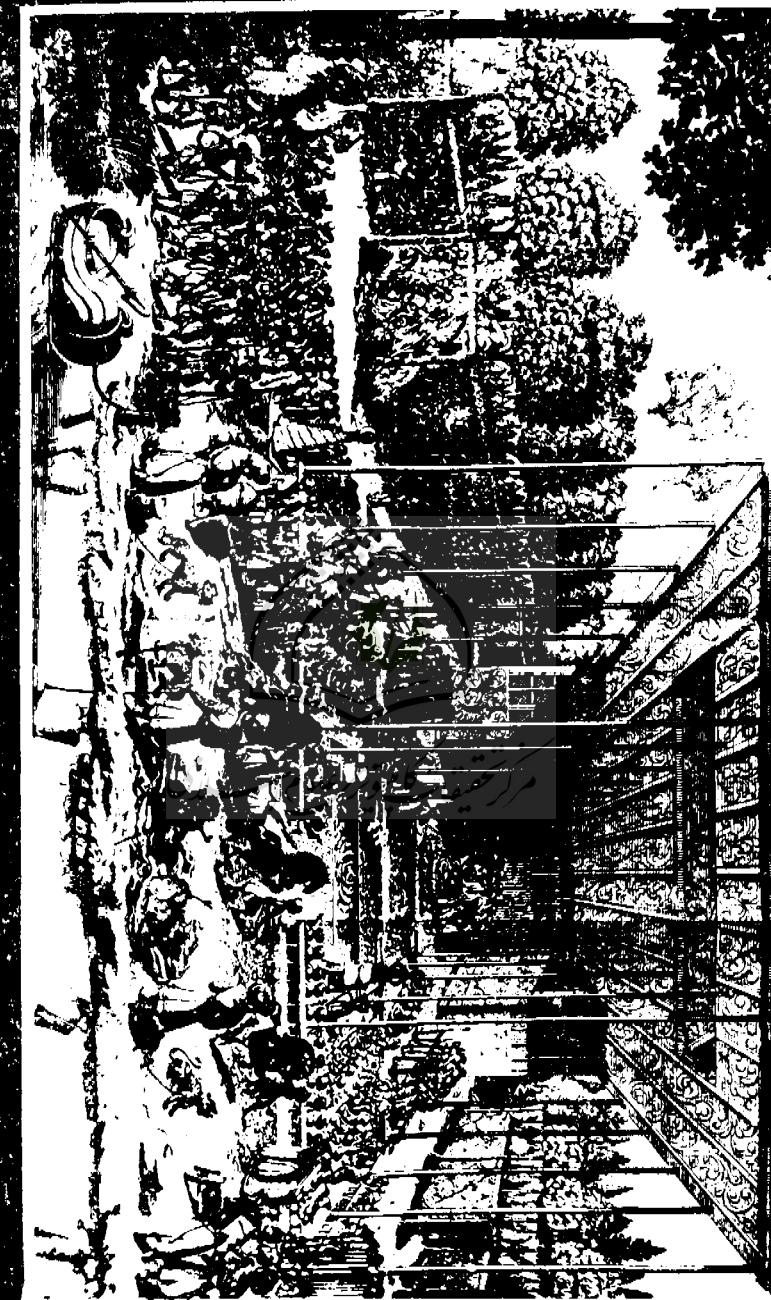
۱ - حبیب السیر ج ۴ ص ۵۱۸ ۲ - شاردَن ج ۹ ص ۸۶ ۳ - شاردَن

ج ۸ ص ۳۳۸ و ۳۴۹ و ۲۷۵ ۴ - شاردَن ج ۸ ص ۷۹ ۵ - عبا نامه ص ۲۷۰

۶ - شاردَن ج ۴ ص ۱۳۱

Stich von F. W. Breidenbach: Fest am Hof des Schah Sulaiman in Isfahan aus: Antwan

میراث ایرانی - موزه اسلامیکسپرت - سالنی در برایت - سالنی در اصفهان - ۱۹۱۱

ضیافی در دربار شاه سلیمان ضیوی در اصفهان
(استفاده از سفر نامه کعب فر)

قلمدان صدراعظم مرسمع و به طول هفت بندانگشت و عرض ۱۱ بند بود که آنرا به پرشال خود می‌بست . ۱ طالار پذیرایی صدر خاصه - شوهر خواهر شاه عباس ثانی - ۸۰ پا طول داشته و سقف آن از خاتم بوده . ۲ طارمی های طالار هشت بهشت از چوب زرنگار ، اشکوب پائین از سنگ یشم ، چارچوب ها نقره‌ای ، و در دیوار مزین بهزرولاجورد بود . ۳ سقف کاخ یک جواهر فروش اصفهانی بنام پورعزیز الله خاتم کاری و از چوبهای معطر با سنگهای نفیس و نایاب بود . حوضها از سنگ مرمر و سنگ سماق ، قالیها بیشتر از ابریشم ، مخددها و بالنهای همه زربفت و سیم بافت ، تخت خواهای زرکوب و ساخت هند ، تشك و لحاف زربفت ، چادرها با طناناب ابریشمین بود ، می گفتند که این پورعزیز الله دو هزار هزار لیور جواهر دارد ، تنها یک بار ، شاه اورا تحت فشار گذاشت و سقطه جواهر ازو گرفت که ۵۰۰ هزار لیور می‌ازدید . ۴ درهای کاخ میر مخصوص دواندار وزیر از سنگ طلق یک پارچه به بلندی دو پهنهای شن پا ساخته شده بود . ۵ و شمعهای معطر مومی آغشته با روغن دارچین و میخک و دیگر مواد عطری شباهی تاریک این قصرها را چون روز روشن می‌ساخت . ۶

هنوز در اصفهان خانهای قدیمی عصر صفوی هست که متلق به اشخاص عادی بود ولی دارای اطاقهای گچ بری زیبا و بخارهای طلاکاری و سقفهای مقرنس و زرنگار و شبکه سازیها و تراشها می‌باشد ... و این مطلب هر چند لیل بر بالا بودن سطح اقتصاد و درآمد عمومی است ، اما حاکمی از تحمل دوستی نیز هست ، تا همین چند سال پیش در کوی جلفا مقابل مسجد حاجی محمد جعفر ، خانه‌ای وجود داشت که ظاهرا منزل نعلبند باشی زمان صفوی بود و در طاقچه های بلند یکی از اطاقهای نقاشیهای بی‌مانند و تحریرهای قلمی زیبائی بر روی پارچه های مخصوص بچشم میخورد که خود موزه نفیسی تشکیل می‌داد . ۷

این تصویرهای متعلق به میر فندرسکی ، شیخ عطار ، با یزید بسطامی ، ابراهیم ادهم ، جلال الدین رومی ، شمس تبریزی ، شاه نعمه‌الشولی ، شیخ بهائی ، شیخ صفی الدین اردبیلی بود و همه یک مترو نیم طول و نزدیک یک متر عرض داشت و نقاشی رجبعلی نام آنها را رقم کرده بود . ۸ مسأله اینست که وقتی نعلبند باشی پادشاه که از نمونه تصویرهای مسلوم میشود آدم در ویشی هم بوده است - کارش بدانجا بر سر دک چنین خانه‌ای باولاد خود ارت بگذارد و اصولاً چنین دم و دستگاهی داشته باشد ، رشد عمومی اقتصادی را خوب میتوان حدس زد . منتهی باید توجه داشت نعلبندی که می‌باستی معمولاً در جنگها و سفرهای نظامی باشد و چار پایان لشکر را نعلبندی و سرسی کند ، وقتی کارش بدانجا بر سر دک بتواند سالها بالای سر عمله و بنا و نقاش بایستد و اطاق خواب را زنگ و جلا دهد ، از دو حال خارج نیست : - یا اینکه دیگر خبری از آن جنگها و فتوحات و پیشرفت‌های درخشان نظامی نیست و شمشیر ها زنگ خورده و در غلافه‌اند است .

- یا اینکه دم و دستگاه جناب نعلبند آنقدر توسعه پیدا کرده که بجای او شاگردان و خدمه و کارمندان بکار می‌پردازد و بهردو صورت نتیجه یکی است : میل به رفله و آسایش و تجمل دوستی و اسراف و بالاخره عدم توزیع عادلانه ثروت و عدم استفاده مناسب از ثروت و اقتصاد عمومی و اینها همه از عوامل مهم سقوط یک جامعه بحساب می‌آیند . ناتمام

- ۱ - شاردن ج ۸ ص ۲۲۳ ۲ - شاردن ج ۷ ص ۲۲۱ ۳ - شاردن ج ۷ ص ۲۷۷
- ۴ - شاردن ج ۸ ص ۴۸ ۵ - ایضاً ج ۸ ص ۵۳ ۶ - شاردن ج ۴ ص ۲۲۲
- ۷ - گنجینه آثار ملی ، ص ۱۴۸ ۸ - سعید نفیسی ، احوال شیخ بهائی ص ۶۶